

ДУМКИ А. МАКАРЕНКА І В. СУХОМЛИНСЬКОГО ПРО РОЛЬ ТА ЗНАЧЕННЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ ЕТИКИ У ДІЯЛЬНОСТІ ВЧИТЕЛЯ

*Часова А.Р., Чеботар А.А.
Полтава, Україна*

Великий внесок у розробку проблеми про роль та значення педагогічної етики у професійній діяльності вчителя-вихователя зробили А. Макаренко і В. Сухомлинський.

А. Макаренко вважав, що вчитель має бути гармонійною людиною, досконалим, як внутрішньо, так і зовнішньо.

На його думку, педагогічна мораль повинна поєднувати суворі вимоги до людини і глибоку повагу до неї. А. Макаренко стверджував, що найпоширенішою помилкою педагогів є те, що вони вважають дітей об'єктом виховання. На це він відповідав: «Діти – живі життя, і життя прекрасні, і тому треба ставитись до них, як до товаришів і громадян, треба бачити і поважати їх права і обов'язки, право на радість і обов'язок відповідальності» [3].

А. Макаренкові зауважував: «За що б ми не вхопилися в справі виховання, ми всюди прийдемо до питання міри, а якщо сказати точніше – до середини... Слово «середина» можна замінити іншим словом, але як принцип це треба мати на увазі при вихованні дітей» [1], бо «надмірність у тому чи іншому ставленні до учнів часто закінчується протилежним, тобто дає зворотну реакцію» [2]. Надмірна вимогливість призводить до непослуху, надмірна серйозність – до легковажності, надмірна поблажливість – до грубості і т. д.

Вміння ніде не переборщити А. Макаренко вважав ознакою здібного педагога. Ведучи боротьбу проти лінощів, недбайливості, учитель не повинен бути наступним і надокучливим. Дотримуючись педагогічного такту, учитель мусить домагатися, щоб вчинки і дії учнів мали не тільки моральний, а й навчально-виховний вплив. У досвідчених вчителів довір'я до учнів є одним з найважливіших засобів заохочення їх до праці.

Василь Сухомлинський далі творчо розвивав ідеї А. Макаренка про сутність та важливість педагогічної етики. На його думку «любов вихователя до вихованців – не готове почуття, з яким він прийшов на ниву педагогічної праці. Це невсипуща, важка й захоплююча творча праця, в якій утверджується ідейна, моральна єдність колективу як єдиного цілого». Василь Олександрович наголошував, що вчитель повинен приваблювати вихованців, своєю красою ідейно-життєвих поглядів, інтелектуальним багатством і працьовитістю. В. Сухомлинський стверджував, що професійна етика є системним утворенням і складається з таких структурних компонентів як наукова ерудиція і науковий світогляд, педагогічна майстерність, культура спілкування і культура мовлення, педагогічна етика, духовне багатство прагнення до самовдосконалення.

Педагогічна етика В. Сухомлинського базувалась на любові, ласці, добрі: «З першого дня перебування дитини в школі я прагну берегти й розвивати сердечну м'якість, тонкість почуттів. Від того, наскільки тонкими, тактовними, ніжними, чутливими до навколишнього світу будуть почуття дитини, залежать моя влада над нею» [4].

Отже, педагогічна етика вимагає від учителя бути взірцем дотримання морально-етичних норм і правил поведінки у суспільстві, бути творчою, винахідливою, ініціативною, стриманою, чутливою та вимогливою особистістю у ставленні до дітей.

Список використаних джерел:

1. Макаренко А.С. Твори: В 7 т. – Т. 4. – С. 447–308.
2. Макаренко А.С. Твори: В 7 т. – Т. 7. – С. 29.
3. Макаренко А.С. «Избранные произведения» т.1,4.
4. Сухомлинский В.А. Сердце отдаю детям / В.А. Сухомлинский // Избр. произв. : в 5 т. – Т. 1. – К. : Рад. шк., 1989. – С.90.

РІВНІ ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОЦЕСІ УПРАВЛІННЯ ЗАКЛАДОМ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ

*Чернявський А.А.
Полтава, Україна*

Управління навчальним закладом розглядають, як складну структуру, що включає духовні та матеріальні процеси. Основною складовою кожного освітнього закладу є людина. Та важливим елементом для нормального функціонування закладу є певні технічні засоби. Цифрові інформаційні засоби розглядаються як системні утворення для реалізації процесу навчання. У структурі управління навчальним закладом є дві основні підсистеми, а саме: керуюча і керована. Під поняттям «керована система» виступає навчально-виховний процес, люди та інші об'єкти. Під поняттям «керуюча система» – розуміють коло посадових осіб та колегіальних органів, діяльність яких спрямована на організацію та регулювання навчально-виховного процесу з метою одержання його оптимальних результатів [1].

Сутність такого управління полягає в бажанні педагогічного колективу досягти певних результатів за допомогою розвиненого інформаційного забезпечення, яке стає край необхідне для аналітичної діяльності. Головна задача керівника – це узагальнення результатів, визначення проблеми та розробити тенденції для прийняття правильного управлінського рішення. Виходячи з детального аналізу, розробляються перспективи на наступний рік та планується уся робота школи.

Сьогодні вже ніхто не сумнівається в тому, що для оперативного прийняття управлінських рішень необхідне створення локальної